

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 80.

Tolvte Session.

38te Møde.

Mandagen den 3die December Kl. 1.

(Fortsat.)

Strøm: Ja, jeg behøver ikke at sige, at jeg er aldeles uenig med den ærede Ordfører i hele den Betragtning, han nylig har gjort gjældende, ligesom det, han sagde angaaende Udvandringen af Menighederne til Præsterne og Udvandringen af Præsterne til Menighederne, og indtil Slutningen med Hensyn til, hvad han da havde at erindre om § 35. Ligeledes kan jeg heller ikke finde, at de Betænkkeligheder, den høitagtede Minister har fremsat imod Paragraphen, skulde være grundede, og den Blanding af Verdsligt og Kirkeligt, han har omtalt som en Grund herimod, er for mig ingen Grund. Man mener i Almindelighed, at Sogneforstanderskabet er det verdslige Raad, og at disse nye Menighedsraad, der skulde dannes, ere de kirkelige Raad. Men jeg er enig med den ærede Landstingsmand, der forleden sagde her, at det, vi faae ved disse Raad, er i Grunden kun et nyt verdsligt Raad ved Siden af Sogneforstanderskaberne. Naar det i Slutningsparagraphen seer ud, som om Præsten slet ikke skulde være med, idet Rettigheden er gaaet over til Sogneforstanderskabet eller Communalbestyrelsen, maa jeg sige, at jeg vel har været opmærksom derpaa, men i den Grad er Lovudkastet ikke nysigtigt. Ordet „Menighedsraad“ er undertiden brugt om det hele Menighedsraad, Sognepræsten indbefattet, og undertiden om de valgte Medlemmer af Raad-

det, f. Ex. i Slutningen af § 23, hvor det jo vigtigst ikke godt kan være anderledes, fordi i det Tilfælde, der her omhandles, er Sognepræsten bød.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja, den Anskuelse, at det er umuligt at faae Andet end verdslige Menighedsraad, berøer paa det Samme, som at det er umuligt at faae Andet end en verdslig Menighed (Carlsen: Maa jeg bede om Ordet!) og at det eneste Kirkelige er Geistlighed. Det er Consequentsen, men Sligt kan jeg aldeles ikke vedkjende mig.

Carlsen: Ja, det kan jeg paa ingen Maade indrømme den ærede Minister. Jeg har udtrykkelig sagt under den foregaaende Forhandling, at jeg ansaa den Grund, hvorpaa man havde lagt disse Menighedsraad eller hvorpaa man vilde lægge dem, nemlig Sogneinddelingen, for urigtig og som uødvendig førende til, at den maatte omfatte en heel Deel, som egentlig slet ikke hørte med der i Kredsemen, hvorefter Nogle, i alt Fald de, der havde løst Sognebaandet, i visse Maader hørte til en anden Menighed. Jeg har sat dette i Forbindelse med de forskjellige theologiske Retninger, som rummedes i, hvad man kalder den evangelisk-lutheriske Kirke. Jeg har tilføjet, at jeg anseer det for et Gode, og jeg haaber ikke, at den Udvikling, vi maaskee komme ind i, skal berøve os dette Gode. Jeg indrømmer paa ingen Maade den ærede Minister, at jeg eller Noget af Majoriteten i Udvalget skulde betragte Geistligheden som den eneste Represen-